

endnu, f. Eks. til 1. April, saaledes at der kunde blive tilstrækkelig Tid til at skænke Sagen den Opmærksomhed og den Drøftelse i et Udvalg, som denne omfattende Sag jo dog fortjener. Imidlertid, Lovforslaget er enstemmig vedtaget i Folketinget, den højtærede Indenrigsminister ønsker meget at faa Sagen afgjort nu. Dette har Udvalget ment at burde tage Hensyn til, og vi indskrænker os derfor til at indstille Lovforslaget til Vedtagelse, idet vi dog foreslaar to Ændringer.

Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 2 skal jeg gøre opmærksom paa, at saaledes som Forslaget foreligger, vedtaget af Folketinget, vil Kommunalbestyrelserne være pligtige til, saafremt de foretager Foranstaltninger efter Lovens § 2 og derefter skal have Statstilskud til disse Foranstaltninger, at foretage en Deling af Kommunens Beboere: paa den ene Side de ubemidlede og paa den anden Side de bemidlede. En saadan Deling vil Kommunalbestyrelserne være pligtige til at foretage, for at de kan erholde Statstilskuddet, der jo skulde udgøre to Trediedele for den Dels Vedkommende, der kommer de ubemidlede til gode, og en Trediedel for den Dels Vedkommende, der kommer de bemidlede til gode. Denne Deling, som Kommunalbestyrelserne efter Lovforslaget er pligtige til at foretage, finder vi ikke heldig. Vi mener ikke, at det er rigtigt at paalægge Kommunalbestyrelserne en saadan Tvang, og Ændringsforslaget gaar derfor ud paa, at Kommunalbestyrelserne skal være frit stillede, hvilket de vil blive, naar Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, i hvilken det var fremsat af Indenrigsministeren, hvad dette Punkt angaar. Det er altsaa det, Ændringsforslaget gaar ud paa.

Nu maa jeg dog hertil føje, at naar jeg siger, at Kommunalbestyrelserne staar frit, hvad denne Deling af Kommunens Beboere angaar, saa har denne Frihed jo ganske vist sin Begrænsning, idet den højtærede Indenrigsminister mener at burde fortolke Lovforslagets Bestemmelser paa den Maade, at hvis der af Kommunalbestyrelserne foretages en Deling mellem bemidlede og ubemidlede, saa vil han være berettiget til at yde et Tilskud til Kommunerne af de $\frac{2}{3}$ af den Part, som falder paa de ubemidlede. Dette staar ikke udtrykkeligt i Lovforslaget, men jeg skal paa Udvalgets Vegne udtale, at vi fra vor Side ikke har noget imod, at denne Fortolkning af Lovforslagets Bestemmelser finder Sted.

Ændringsforslaget under Nr. 3 gaar kun ud paa nærmere at fastsætte, hvad der skal forstaaes ved ekstraordinær Alderdomsunderstøttelse; vi har ment det rigtigt at tydeliggøre dette, for at der ikke blandt Kommunalbestyrelserne skal opstaa Tvivl derom. Jeg gaar naturligvis ud fra, at der fra Ministeriet vil udgaa et Cirku-lære til Kommunalbestyrelserne, saaledes at Tvivl om dette Spørgsmaal kan undgaas.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse og Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, som det derefter vil faa.

Christiansen: Jeg vil gerne tillade mig at rette en Forespørgsel vedrørende Forstaaelsen af Lovens § 8, for at der ikke senere skal fremkomme nogen Tvivl. Der staar her bl. a.: „Udgifter ved Udbetaling af Dyrtidshjælp til kommunale Tjenestemænd og Arbejdere, for saa vidt Hjælpens Størrelse ikke overstiger, hvad der er eller maatte blive fastsat for Statens Tjenestemænd,“ kan udredes og dækkes ved Udskrivning af en Tillægsskat. Hvis nu Forholdene medfører — for at tage et Eksempel paa en saadan Udgift fra den Kommune, jeg kender —, at Udgiften ved at gaa efter Statens Regler bliver 4 Mill. Kr., men at man af andre Grunde bliver nødsaget til at udrede f. Eks. 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., forstaaer jeg Lovforslagets Formulering saaledes, at de 4 Mill. Kr. kan udredes ved Hjælp af Tillægsskatten, medens den halve Million maa udredes af de almindelige Skatter. Jeg mener altsaa, at hvis man overskrider det Beløb, som Staten har givet sine Tjenestemænd, skal man ikke være helt afskaaret fra at paaligne Tillægsskat til Udredelse af dette Beløb, hvis man overskrider det. Altsaa det til Statens Ydelse svarende Beløb maa tages ved Tillægsskatten, og hvis det overskrides, maa Overskridelsen tages af de almindelige Skatter. Jeg vil gerne udbede mig en Udtalelse af den højtærede Minister, om ikke denne Forstaaelse er rigtig.

Indenrigsministeren (Rode): Til § 3 har jeg efter Anmodning fra Arbejdsløshedskasseinspektora-tet stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at Litra b, 1ste Stykke, faar følgende Affattelse: „Hjælp til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser eller Sygekasser som Til-læg til løbende Understøttelse eller som fortsat Hjælp efter Understøttelsens Op-